

Skän
Färd
Främning

sept. 1933

3774

3774

Uppf. Jon C. Andersson
Uppf. O. Sjöström
född 1865

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Själten och anden omögn sam ett. Sändoga barn kunde
se mera än andra personer. En person som märdat kunde
beta för skärer (kängska sjukar) genom att låta barnet som
var sjukt dricka vatten ur sin kypiga hand. Det skulle vara
samma hand varmed han märdat en person. Likaledes kunde
han stöka sig i fingret så det rann några droppar blod i
ett glas vatten vilket barnet skulle dricka. Det skulle vara
blod från samma hand varmed märdat föraut.

För ett par par kyrkor kaster fingra de vid tiden ädler lyfta
på tunga stenar. Ju ädler kyrkorna blua, ju större stenar
fingra de lyfta på.

Främninge hadde på 1850 talet en smed, där trallen brukade
på vintern komma in i smedjan för att värma sig. Utanför
smedjan stod en stor sten med en fjärdjupning i. Där smeden
varje julaftan måste sätta ut ett fat grät till trallen. Den pige
satt alltid ut gräten. Han måste alltid ha en säthop ut till stenen
med en bar, samt måste ha en mans rögra strumpband

hunden som luvde, får att fögå i spår tillbaka och ej bli
 bartraced av hällen. En dag, då jumbinaren satta och
 spurna kom en flicka av nyperlysastat in och ville låna
 salt. Om hon frågade omens flicka, ^(hon var) och han svarade: "Göra
 kaluar pissar (kastar vatten) på vår kardända, därför trivas
 dom ej." När flickan sagt detta öppnade åter dörren och in kom
 ännu en av samma ställe och sade: "Inte rista och inte
 flå, utan låna en liten flicka och låt oss gå."

På en plats i Fräninge på 1200 Taket behövs ett gille och de gästerna
 ätit jämnare maten från bordet, skulet av de asynliga hällen.

I Fräninge brukade man kasta sten och pinnar med källar
 får att fögå hur med djuren om en rågona brändes aldrig upp. Likaså
 kastade på de platten där en puna fårar lyckats eller dödat.

Träd Om man fick ej kasta vatten vid bop eller bylle, ty då fick man
 utstå, blev byllekast och aspekast. Om man fick aldrig ta en gren
 eller blomma från en bylle buske utan att ytha följande ord:

"Hyllföa, Hyllföa, låna du mig lite av ditt bylle, så skall

Skinn Främninge 4 Öppn. dag 16. Anderson
Pårs bild 1933 3774 Österby.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Du få en smitt när det blir väskt" Hjullehammar paktes
till Hjulle, som användes att dricka mat pasta af järnbylning.
Hjärkelin användes till att färga gull med. dikare alle vän.
Lekabark användes till att färga grätt med samt användes ännu
i stor utsträckning vid gammalig lön pudar. Åre pih gjorde man
stogmutar för att säka efter en vattenåder vid brukning grävning.
J. Kalla fjäret i Vallarum gamm på 1200 telet trall. Kom ung
bristen för blev rädd bort om trallen. Efter 5 år harkte vare
kom han en natt hem genom stängda dörrar, till sin man som
då var angift. Han bad mannen enträget att han skulle binda
sitt högra sken på hand om livet på henne för han skulle bli
lös från traldanen och få stanna hos mannen. Mannen sirte
för nekade mannen till att ej gjöra vad han bad om. Och
måste då åter fara till trallen, men kom igen ännu 2 gånger men
mannen gjorde ej vad han bad om. Trath att han såg de mannen
att om han gjorde vad han bad om så skulle han ej bli
till något på hand för mannen för det han var angift.

Skriv endast på denna sida!

4

Bes.

O. Mårtensson

7.1865

Främninge

Manne gjorde dock ej något för att hjälpa henne. Den tredje och sista gången han var hemma tänkte han på Svärsterns märke efter en blodig band. Efter tredje och sista gången kunde han sig aldrig mera, men mannen gick sedermera alltid åtaka.

Följande sägen om Tralls tillkomst berättas att Tralls mycket på 1200. När Gud vandrade på jorden gick han upp på Guds tron i himmelen. Han frågade där de jänan led om han likade Gud. De som då svarade ja blevo ned störtade i jorden (underjorden) och blevo Trall